

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/390/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414202618
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1414202618.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členov senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Zuzany Posluchovej, v právnej veci žalobcu: COFIDIS, a.s., Bratislava, Suché Mýto č. 1, IČO: 36 816 337 zast. Advokátska kancelária Antovszká, s.r.o., Bratislava, Bárdošova č. 2/A 32, IČO : 36 866 881 proti žalovanej: N. W., I. Ú. Č.. XXX, X., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Spotrebiteľské združenie OSA, Bratislava, Fedinova č. 9, IČO : 42 260 086 zastúpený advokátskou kanceláriou HKP LEGAL, s.r.o., Bratislava, Sasinkova č. 6, IČO : 36 727 334, o zaplatenie 665,10€ s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 8 C 37/2014-50 zo dňa 5.júna 2015 v pomere hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Žalobca **j e p o v i n ť** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej náhradu trov odvolacieho konania a to trovy právneho zastúpenia vo výške 71,81€ na účet advokátskej kancelárie HKP LEGAL, s.r.o., Bratislava, Sasinkova č. 6 v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 665,10 € s príslušenstvom titulom zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXX a zároveň rozhodol, že žalovanej ani vedľajšiemu účastníkovi sa náhrada trov nepriznáva.

Vo svojom rozhodnutí uviedol, že dokazovaním, ktoré vo veci vykonal zistil, že dňa 14.11.2008 uzatvorila žalovaná so žalobcom zmluvu o revolvingovom úvere č. 70233845 (ďalej len „zmluva o úvere,“). Uvedená zmluva o úvere bola medzi účastníkmi uzatvorená v zmysle zák. č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch a Obchodného zákonníka. Žalobca po posúdení predložených podkladov schválil žalovanej úverový limit v zmysle zmluvy o úvere vo výške 995,82 €. Na základe úverovej zmluvy došlo zo strany žalovanej aj k čerpaniu úveru vo výške 995,82 € dňa 19.11.2008. Žalovaná v mesačných splátkach od 10.12.2008 do 07.03.2013 splatila žalobcovi celkovo sumu 1.826,52 €. Od poslednej splátky uhradenej dňa 07.03.2013 už žalovaná neuhradila žiadnu ani čiastočnú splátku. Žalobca vyzval žalovanú pokusom o zmier zo dňa 20.11.2013 k úhrade celej dlžnej čiastky vo výške 665,10 € spolu s trovami právneho zastúpenia vo výške 142,22 €. Keďže žalovaná neuhradila uvedenú sumu, žalovaný pristúpil k vymáhaniu uvedeného nároku súdnou cestou v tomto konaní.

Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 497, § 504 Obchodného zákonníka, ustanoveniami § 488, § 489, § 52 ods. 1,2,3,4 Občianskeho zákonníka, ustanoveniami § 2 písm. a), b), § 3 ods. 1,2, § 4 ods. 2, písm. g), ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch keď uviedol, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 258/2001 Z. z., účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka, predpisom lex specialis. Prvostupňový súd teda vzťah účastníkov konania posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení

účinnom v čase uzavretia zmluvného vzťahu a podľa zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvného vzťahu. Účastníci uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na základe ktorej žalobca ako veriteľ v rámci svojho podnikania (čo je súdu známe z jeho úradnej činnosti) poskytol žalovanej ako spotrebiteľovi (v konaní nebol tvrdený ani preukázaný opak) spotrebiteľský úver podľa § 2 písm. a) tohto zákona vo výške 995,82 €. Po preskúmaní predmetnej zmluvy prvostupňový súd dospel k záveru, že napriek skutočnosti, že uvedená zmluva je označená ako zmluva o revolvingovom úvere, táto je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a nie revolvingovom úvere, nakoľko nedošlo zo strany žalovanej k ďalšiemu čerpaniu úveru v zmysle bodu 3.5 Všeobecných obchodných podmienok. Z vykonaného dokazovania (prehľadu čerpania úveru a jeho splátok) je zrejmé, že došlo len k jednorazovému čerpaniu úveru, čo nespochybňuje ani žalobca. Sám žalobca v žalobe uvádza, že zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú a keďže malo ísť o revolvingový úver nie možné presne vyčíslieť počet splátok úveru ani dobu splácania úveru. Podľa názoru prvostupňového súdu aj v takto uzatvorenej zmluve (zmluve o revolvingovom úvere) je nutné v zmysle § 4 ods. 2, písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z. vymedziť konečnú splatnosť úveru. Pri uzatváraní obdobnej zmluvy o revolvingovom úvere je jednoznačne možné určiť konečnú splatnosť úveru, nakoľko na začiatku úverového vzťahu je medzi účastníkmi jasné akú výšku úveru spotrebiteľ čerpá a za akých podmienok. Až prípadným dočerpaním úveru zo strany spotrebiteľa by sa samozrejme zmenila aj konečná splatnosť úveru. Avšak aj v tom prípade musí byť zrejماً konečná splatnosť úveru, nakoľko je jednoducho matematicky vyjadriteľné, že pri dočerpaní revolvingového úveru o istú sumu sa konečná splatnosť úveru predĺži o primerané obdobie, pri zachovaní ostatných podmienok úveru. Je len na veriteľovi, aby si svoje interné procesy nastavil tak, aby bol schopný poskytovať spotrebiteľské úvery spotrebiteľom pri dodržaní všetkých relevantných zákonných ustanovení o poskytovaní spotrebiteľských úverov.

Vzhľadom na uvedené prvostupňový súd po vykonanom dokazovaní poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 4 ods. 3 posledná veta zák. č. 258/2001 Z. z. Žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 995,82 €, pričom ako sám žalobca uvádza v splátkach zaplatila sumu 1.826,52 € teda sumu, ktorá prevyšuje poskytnutý úver. Vzhľadom na súdom vyslovenú bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú.

O náhrade trov konania prvostupňový súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že žalovanej ako úspešnej účastníčke náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov konania neuplatnila. Taktiež súd nepriznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej nakoľko mu žiadne trovy nevznikli. K otázke vedľajšieho účastníka v tomto konaní prvostupňový súd uviedol, že v čase po vyhlásení rozsudku, konkrétne dňa 26.06.2015, bolo súdu doručené jeho vyjadrenie k predmetu konania, súd však naň nemohol prihliadať, nakoľko vo veci už rozhodol rozsudkom dňa 05.06.2015.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý žiadal aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie, z dôvodu, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým záverom a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že so žalovaným dňa 14.11.2008 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXX (ďalej „zmluva o úvere“), keď žalovaný svojim podpisom potvrdil, že sa oboznámil so zmluvou, súhlasí s ňou a uzatvára ju v súlade so svojou slobodnou a vážnou vôľou. Zmluva o úvere bola uzatvorená v súlade s ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, platného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere a ustanoveniami Obchodného zákonníka. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z VOP žalobcu (ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť uzavretej zmluvy o úvere), čl. 1.3.1. V súdnej praxi sa uplatňuje zásada, podľa ktorej sa na spotrebiteľské zmluvy aplikuje Obchodný zákonník v takom rozsahu, v akom sa neprieči tým ustanoveniam Občianskeho zákonníka, ktoré slúžia na ochranu spotrebiteľa. Poukázal na ust. § 273 Obchodného zákonníka, ktoré obsahuje úpravu inštitútu všeobecných obchodných podmienok. Dikcia zákona v ust. § 273 ods. 1 stanovuje, že časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené. Toto ustanovenie je kogentné a nie je možné zmeniť ho dohodou zmluvných strán. V danej právnej veci ide jednoznačne o tzv. „iné obchodné podmienky“. Keďže tieto nemajú charakter všeobecne známych obchodných podmienok, zákon vyžaduje, aby boli zmluvným stranám známe alebo k návrhu priložené a zároveň, aby s nimi zmluvné strany vyjadrili súhlas. Táto, zákonom stanovená podmienka bola splnená, keďže Všeobecne obchodné podmienky poskytnutia úveru sú vytlačené na druhej strane zmluvy o revolvingovom úvere a tvoria jej neoddeliteľnú súčasť spolu s formulárom o zmluvných podmienkach

zmluvy o spotrebiteľskom úvere (čo je zakotvené aj v samotnom znení zmluvy). Žalovaný podpisom zmluvy o úvere potvrdil, že sa so zmluvou o úvere oboznámil, súhlasí s ňou a uzatvára ju v súlade so slobodou a vážnou vôľou. Žalovaný svojim podpisom tiež zobral na vedomie, že Všeobecné obchodné podmienky, ktoré sú vytlačené na rubovej strane tlačiva zmluvy a jej prílohy 1 - 4 sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, považuje ich za dostatočne zrozumiteľné a určité a prejavuje súhlas byť nimi viazaný.

Žalobca vzhľadom na argumenty súdu uvedené v odôvodnení rozsudku namietal, že zmluva o úvere obsahovala náležitosti uvedené v ust. § 4 ods. 2 písm. g/ zákona č. 258/2001 Z.z. Čerpanie a splácanie úveru závisí na klientovi, preto nemožno presne vyčísliť počet splátok úveru ani dobu splácania úveru. Konečná splatnosť úveru nie je určená vzhľadom na uzavretie zmluvy na dobu neurčitú, platí však, že úver musí byť úplne splatený najneskôr v posledný deň trvania zmluvy o úvere, ak došlo k úkonu, ktorým sa má skončiť trvanie zmluvy o úvere. V Prílohe č. 4 k Zmluve o úvere, v ktorej je uvedený príklad nákladov a splátok úveru, je jasne demonštrovaný priebeh splácania úverového limitu v prípade, že dlžník pravidelne mesačne uhradza minimálne splátky úveru. Z vyššie uvedeného vyplýva, že ak by žalovaný uhradza len minimálne mesačné splátky vo výške 39,80 €, úverový rámec by splatil 36 splátkami. Pokiaľ by však odporca uhradza splátky vyššie ako len v minimálnej výške, úverový rámec by mohol byť splatený skôr. Zo znenia VOP mu jasne vyplýva, že nič mu nebráni v tom, aby svoj úverový rámec uhradil aj vopred. V tomto smere poukázal na rozhodnutie sp.zn. 15Co/81/2011 zo dňa 18.01.2012 Krajského súdu v Banskej Bystrici skutkovo a právne obdobnej, kde bol vyslovený názor, že v zmluve o revolvingovom úvere nie je pre jeho špecifiká, objektívne možné stanoviť konečnú splatnosť úveru.

Záverom uviedol, že ustanovenie § 1 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. ustanovuje, ktoré úvery sa v zmysle tohto zákona považujú za spotrebiteľské a ktoré nie. Mal zato, že revolvingová zmluva je síce spotrebiteľskou zmluvou, avšak pre jej výrazné špecifiká, ktoré sa týkajú možnosti sústavne a opakovane čerpať neurčitý rozsah finančných prostriedkov, nie je spotrebiteľským úverom v zmysle citovaného ustanovenia. § 1 ods. 2 a z tohto dôvodu na revolvingovú zmluvu nemožno aplikovať ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z.. Na právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným tak možno aplikovať len Občiansky zákonník, Obchodný zákonník a Zákon o ochrane spotrebiteľa, ktoré obligatórne nevyžadujú splnenie podmienok vyžadovaných zákona č. 258/2001 Z.z.. Pre špecifiká revolvingovej zmluvy je nemožné vopred určiť výšku a počet splátok opakovane čerpaného úveru, a to z jednoduchého dôvodu, že ani sám dlžník pri prvom čerpaní úveru v čase uzavretia zmluvy nevie, či v budúcnosti bude na základe revolvingovej zmluvy čerpať ďalšie finančné prostriedky, a ak áno v akom rozsahu a aká výška splátky, ich počet a termíny budú z tohto dôvodu dojednané. V prípade, že by súd podľa zákona č. 258/2001 Z.z. vyžadoval, aby sa v revolvingovej zmluve stanovili presné splátky, ich výška a termín splatenia splátok už pri dojednaní revolvingovej zmluvy, nastala by absurdná situácia, kedy by si dlžník po uzavretí zmluvy vzal ďalší úver na základe tej istej zmluvy (revolving určuje len maximálny limit úveru), avšak by splácal len úver v pôvodnej výške a rozsahu. Uvedeným by vlastne revolvingová zmluva stratila svoj hospodársky zmysel.

K odvolaniu žalobcu sa žalovaná písomne nevyjadřila.

Písomné vyjadrenie k odvolaniu podal vedľajší účastník na strane žalovanej, ktorý žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že žalobca v prvej časti odvolania len konštatuje, podľa akých predpisov bola uzavretá zmluva so žalovaným, na základe ktorej odvodzuje svoje nároky, a že žalovaný podpisom zmluvy súhlasil s Všeobecnými obchodnými podmienkami a považuje ich za dostatočne zrozumiteľné a určité. Uvedené vyjadrenia žalobcu sú absolútne vymykajúce sa konceptu ochrany spotrebiteľa a princípov, na ktorých je postavená charakteristika spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany. Spotrebiteľ podpisom zmluvy, ktorá obsahu predformulované zmluvné podmienky, vyhotovené písomom, na ktorého prečítanie sú potrebné zväčšovacie pomôcky, nedokáže hodnotne posúdiť dopad žalobcom predpripravených zmluvných klauzúl na jeho osobu. Vedľajší účastník sa stotožnil s rozsudkom prvostupňového súdu, mal zato, že Zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným neobsahuje náležitosti stanové zákonom č. 258/2001 Z.z. a je potrebné ju považovať za bezúročnú a bezpoplatkovú. Rovnako zmluva obsahuje množstvo neprijateľných zmluvných podmienok.

Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v napadnutom rozsahu podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., keď rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 156 ods. 3 O.s.p.a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že prvostupňový súd vec správne skutkovo a právne posúdil. Rozhodnutie okresného súdu zodpovedá náležite zistenému skutkovému stavu vyplývajúcemu z listín doložených v súdom spise a je odôvodnené v súlade s ust. § 157 O. s. p. . Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a rozsudok prvostupňového súdu v odvolaní potvrdil z tých istých dôvodov, ktoré uviedol v odôvodnení rozhodnutia prvostupňový súd. Na právny vzťah, založený medzi žalobcom a žalovanou Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXX zo dňa 14.11.2008, od ktorej sa uplatnený nárok navrhovateľa odvíja, je nutné aplikovať ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch a príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, zaoberajúce sa problematikou spotrebiteľských vzťahov a ochrany práv spotrebiteľa, keď z predloženej zmluvy o úvere je zrejmé, že sa v predmetnej veci jedná o spotrebiteľský úver, pretože sú naplnené zákonné znaky spotrebiteľského úveru, vyplývajúce z ust. § 2 a § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z..

Ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. stanovuje pod písm. a) až písm. s) obligatórne (podstatné) náležitosti, ktoré každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí, aby zmluve o spotrebiteľskom úvere bolo možné pričítať účinky perfektného právneho úkonu. Odsek 3 cit. paragrafu stanovuje určité výnimky, kedy aj pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná (písm. a) a písm. b)), pričom zároveň stanovuje sankciu pre veriteľa vo forme bezúročnosti úveru a bez poplatkov v prípade, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti ods. 2 písm. a), b), d) až j), k) a l). Takouto výnimkou však nie je nedodržanie konečnej splatnosti úveru (písm. g/), ročná úroková sadzba (písm. h), počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (písm. i), ročná percentuálna miera nákladov a celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Absenciu konečnej splatnosti úveru v zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXX zo dňa 14.11.2008 v danom prípade prvostupňový súd považoval za rozhodujúcu skutočnosť pre právny záver o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Úvahy, ktoré odvolateľ vysvetlil v odvolaní, týkajúce sa výkladu a aplikácie ust. § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch nemajú oporu v dikcii tohto ustanovenia a závery, ktoré z neho odvolateľ vyvodil, že u takého typu úveru, aký uzavreli účastníci v danom prípade (revolvingový úver) nie je možné stanoviť tie náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na absencii ktorých prvostupňový súd založil svoje rozhodnutie, nie sú správne.

Čo sa týka údajov o konečnej splatnosti úveru, v danom prípade správne súd prvého stupňa dospel k záveru, že tento údaj zmluva neobsahuje, pretože na vyjadrenie konečnej splatnosti úveru tak ako to uvádza navrhovateľ nepostačuje uvedenie "výšky splátok, počet splátok a termíny splátok", pretože zákon pod týmto údajom vyžaduje presné určenie konečnej splatnosti úveru, z ktorého má jednoznačne vyplývať, ktorým dňom, mesiacom a rokom nastane konečná splatnosť úveru. Odvolací súd záverom poznamenáva, že obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 4 ods. 2 citovaného zákona a medzi nimi pod písm. g/ je konečná splatnosť spotrebiteľského úveru, pod i/ výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a pod písm. j/ ročná percentuálna miera nákladov. Nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru v zmysle § 4 ods. 2 písm. g/ citovaného zákona nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písm. i/, kde sa uvádza aj počet splátok. Počet splátok teda nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru a preto pri písm. g/ citovaného ustanovenia iný výklad než ten, že konečná splatnosť úveru musí byť určená dátumovo, neprichádza do úvahy (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co 286/14, rozsudok Krajského súdu v Prešove 20 Co 68/2014).

Ak vzhľadom na vyššie uvedené dospel prvostupňový súd k záveru, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 4 ods. 3 posledná veta zák. č. 258/2001 Z. z. a žalobu ako bezdôvodnú zamietol z dôvodu, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 995,82 €, pričom ona v splátkach zaplatila sumu 1.826,52 € teda sumu, ktorá prevyšuje poskytnutý úver rozhodol vecne správne a odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania žalovaného a vedľajšieho účastníka na strane žalovaného rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. podľa pomeru úspechu v odvolacom konaní. V tomto konaní plne úspešnému žalovanému ich náhradu nepriznal pretože absentoval v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p návrh na ich priznanie.

Vedľajší účastník na strane žalovaného cestou svojho právneho zástupcu podal návrh na priznanie náhrady trov konania a preto mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške

71,81€, ktoré zaviazal žalobcu s poukazom na ustanovenie § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka do troch dní.

Trovy odvolacieho konania predstavujú odmenu advokáta za 1 úkon právnej služby a to písomné vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 26.8.2015, keď odmena za tento úkon právnej služby predstavuje s poukazom na § 10 ods. 1 a § 15 písm. a) Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb sumu 59,84€ / 51,45€ + 1 x 8,39€ režijný paušál / pričom táto odmena advokáta bola zvýšená o daň z pridanej hodnoty v zmysle § 18 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o sumu 11,97€ / 51,45€ x 20 % /.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.